

СПОЈЕНЕ КАЗНЕ И ПРИМЕНА ЗАКОНА О АМНЕСТИЈИ

Испуњени су услови за примену Закона о амнестији у односу на казну затвора по правоснажној пресуди која је применом одредаба о стицају ушла у састав друге пресуде, уколико је иста постала правоснажна пре ступања на снагу Закона о амнестији.

Из образложења:

Првостепени суд је утврдио да према осуђеном нема услова за примену Закона о амнестији, јер је осуђени захтевао примену института амнестије на пресуду која је престала да егзистира као самостална, јер су на исте примењене одредбе ЗКП-а које се односе на поступак за изрицање јединствене казне, па је осуђен на јединствену казну затвора пресудом која је постала правоснажна након ступања на снагу Закона о амнестији.

Апелациони суд у Београду је уважавањем жалбе осуђеног укинуо побијано решење и предмет вратио првостепеном суду на поновно одлучивање. Ово са разлога што је чланом 1. Закона о амнестији између осталог предвиђено да амнестији подлежу лица правоснажно осуђена која се на дан ступања на снагу овог Закона налазе на издржавању казне затвора у Републици Србији, или још нису ступила на издржавање казне затвора. Дакле, првостепени суд је приликом одлучивања морао имати у виду да је осуђеном казна затвора изречена пресудом Основног суда у Панчеву К.бр.111/11 од 02.02.2012. године, која пресуда постала правоснажна пре ступања на снагу Закона о амнестији, дана 15.05.2012. године, коју чињеницу првостепени суд није ценио.

*(Решење Основног суда у Панчеву Кв.бр.10/15 од 23. јануара 2015. године и решење Апелационог суда у Београду Кж2 317/15 од 13. фебруара 2015. године.
аутор сентенце: Александра Симић,
судијски помоћник Апелационог суда у Београду*